بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيم

Soru Cevap

Avrupa'daki Gösteriler ve Avrupa Ekonomisinin Zayıflamasının Nedenleri

Soru:

Pek çok Avrupa ülkesi, 31 Ekim Cumartesi günü yeni bir gösteri ve protesto dalgasına sahne olmuştur... "Fransa protestoların merkezinde yer alırken Almanya'nın onlarca şehrinde binlerce gencin katılımıyla gösteriler düzenlenmiştir. Portekiz'de ise binlerce kişi, kira ve konutlarla ilgili bir yasa tasarısını protesto etmek amacıyla Lizbon sokaklarına dökülmüştür... Gösterileri düzenleyenler, hayat pahalılığının artması, kamu hizmetlerinin gerilemesi ve eğitim sisteminin içinde bulunduğu koşullarla ilgili sloganlar atmışlardır. Güvenlik güçleri, göstericilere karşı göz yaşartıcı gaz ve tazyikli su kullanmıştır... Bazı bölgelerde ise Vandalizm olayları yaşanmış, mülkler ateşe verilmiş ve dükkânlar yağmalanmıştır... (22.08.2024 Monte Carlo) Bu çalkantılı protestolar pek çok soruyu da beraberinde getirmiştir: Bu devletler, kendi ülkelerinde eğitim hizmetlerini nasıl olup da gerektiği gibi sağlayamıyorlar? Avrupa ekonomisi, bu ülkelerin kendi iç ihtiyaçlarını karşılayacak harcamaları dahi yapamayacak ölçüde nasıl zayıflamıştır? Ukrayna Savaşı'nın ve Trump'ın İran'a karşı yürüttüğü savaşın Avrupa ekonomisinin zayıflamasında ve dolayısıyla bu protestoların ortaya çıkmasında bir etkisi var mıdır? Allah mükafatınızı artırsın.

Cevap:

Bu soruların cevabını netleştirmek için aşağıdaki hususlara bir göz atmamız gerekiyor:

Birincisi: Dünyanın birçok ülkesinde protestolar yaşanmaktadır. Dolayısıyla protestolar, bir bakıma insanların herhangi bir meseleye ilişkin memnuniyetsizliklerini ifade ettikleri olağan bir olgudur. Nitekim Avrupa ülkelerinde de benzer protestolar yaşanmıştır. Örneğin 2005 yılında Fransa'nın banliyölerinde meydana gelen olaylar bunlardan biridir. Daha sonraki dönemlerde de çeşitli protestolar düzenlenmiş, ancak bunlar Eylül 2026'dan bu yana yaşanan protestolarda olduğu gibi şiddet ve yağma olaylarıyla karakterize olmamıştır. Dahası bu son olaylarda olduğu gibi artık haftalık olarak protestolar düzenlenmeye başlamıştır. Nitekim 31 Ekim 2026 Cumartesi günü protestolar düzenlendiği gibi, bir önceki cumartesi olan 24 Ekim'de ve ondan önceki 17 Ekim'de de protestolar düzenlenmiştir. "Protestolar Fransa, İtalya, İspanya, Portekiz, Yunanistan ve Arnavutluk'a yayılmıştır. Ortaya çıkış nedenleri farklılık gösterse de bütün bu protestolar, hükümet politikalarına yönelik ortak bir hayal kırıklığı ve güven kaybı duygusunda birleşmektedir." (26.10.2026 Skynews Arapça) Bu protestolar Fransa içerisinde giderek genişlemiş, Belçika ve İtalya'ya sıçramış, ardından Almanya'ya da yayılmıştır... Protestolar esnasında şiddet ve yağma eylemleri yaşanmış, polisle çatışmalar çıkmış ve tutuklamalar meydana gelmiştir. Gösteriler dalgalar hâlinde yayılmaya devam etmiş; doğuda Müslüman bir ülke olan Arnavutluk'un bulunduğu Balkanlar'a, batıda ise İspanya ve Portekiz'e kadar ulaşmıştır. Fransa, bu protestoların merkez üssü olmuştur. Protestocuların talepleri de giderek genişlemiş; geçim sıkıntısının giderilmesi, fiyat ile konut kiralarındaki artışın durdurulması gibi diğer ekonomik ve siyasi taleplerde bulunmuşlardır... Trump ise bu olayların sorumlusu olarak hızla İslam'ı suçlamıştır. Trump Truth Social hesabından yaptığı paylaşımda, "Fransa'da yaşanan olayların kontrolden çıkmış kitlesel göçten başka bir şey olmadığını" söylemiştir. ABD Başkanı, yaşananların okullarla ilgili olmadığını savunarak, "Mesele, İslam'ın bir zamanlar büyük olan bir ülkeyi ele geçirmek istemesi" ifadelerini kullanmıştır. Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron ise, ülkede devam eden protestoları göçmenlere ve Müslümanlara bağlayan ABD Başkanı Donald Trump'a tepki göstermiştir. Macron, "Ülkenin göçmenler ve İslamcılar tarafından istila edildiği yönündeki söylemlerin gerçeği yansıtmadığını" söylemiştir. (22.10.2026 CNN Arabia)

İkincisi: Bu protestoların, önceki yıllarda yaşanan diğer protestolar gibi geçici olup olmadığını veya Avrupa devletlerinin karşı karşıya bulunduğu büyük bir zafiyeti açığa çıkarıp

çıkarmadığını anlamak için, Avrupa ülkelerinin içinde bulunduğu koşullara ve âdeta boğazına dolanmış olan birikmiş sorunlara bakmak gerekir. Ukrayna savaşı, Trump yönetiminin Avrupa politikaları, Çin ile rekabet ve göç meseleleri gibi krizlerin genel olarak Avrupa'yı, özel olarak ise kıtanın büyük devletlerinin durumlarını nasıl etkilediğini incelemek gerekir... Her ne kadar Avrupa'nın "büyük" devletleri, İkinci Dünya Savaşı'nın sonucunda ve Amerika ile Sovyetler Birliği'nin yükselişiyle birlikte büyük güçler tahtından düşmüş olsalar da Avrupa devletleri uluslararası arenada mücadele etmeyi sürdürmüş ve Soğuk Savaş boyunca seslerini duyurmayı başarmışlardır. Sovyetler Birliği'nin çöküşünden sonra da bu durum devam etmiştir. Avrupa devletleri, Amerika'nın uluslararası sistemde tek başına hâkimiyet kurmasını bir türlü kabullenememişler, bu nedenle 1992 yılında imzaladıkları Maastricht Antlaşması ile temellerini attıkları ortak para birimi Avro'yu, Amerikan dolarına rakip olması amacıyla 1999 yılında tedavüle sokmuşlardır... Avro'nun dolar karşısında durmayı başaramadığı doğrudur. Ancak buna rağmen Avro, günümüzde de dolardan sonra en önemli ikinci uluslararası para birimi olma konumunu korumaktadır. Nitekim Uluslararası Para Fonu'nun (IMF) 2025 yılı verilerine göre dolar, merkez bankalarının döviz rezervlerinin %57'sini oluştururken Avro'nun payı %20 seviyesindedir. Bütün bunlara rağmen Avrupa, bir bütün olarak Amerika ve Çin ile rekabet eden devasa bir ekonomik güç olmayı sürdürmüştür. Başka bir ifadeyle Avrupa, dünya ekonomisinin üç büyük temel gücünden biri olmaya devam etmiştir. Bu ekonomik konum, siyasi açıdan küçük bir rakip olarak kalsa da Avrupa'nın dünya genelinde etkili bir siyasi ağırlığa sahip olmasını sağlamış ve bazı uluslararası bölgelerde Amerika ile rekabet edebilmesine imkân tanımıştır. Askerî açıdan ise Avrupa, tıpkı Soğuk Savaş döneminde olduğu gibi Amerika'nın şemsiyesi ve askeri koruması altında kalmaya devam etmiştir. Bununla birlikte İngiltere ve Fransa, orta ölçekli nükleer güçler olarak sahip oldukları konumu korumuşlardır.

Üçüncüsü: Avrupa, küresel ekonominin lokomotifi hâline gelen teknoloji sektöründe hem Amerika hem de Çin ile rekabet etmekte başarısız olmuştur. Amerika ve Çin'deki durumun aksine, Avrupa ülkelerinin hiçbirinde küresel ölçekte büyük bir teknoloji şirketi ortaya çıkmamıştır. Böylece Avrupa ülkelerinin tamamı, Amerika ve Çin'in rekabet ettiği dijital ürünler pazarı hâline gelmiştir. Bu durum, Avrupa ülkelerinin ekonomik kapasitelerini giderek aşındırmaya başlamıştır. Bununla birlikte başta Fransa, İngiltere ve Almanya olmak üzere gelişmiş Avrupa ekonomileri, otomobil ve uçak üretimi gibi sanayi sektörlerinden oluşan ekonomik omurgalarını korumayı sürdürmüşlerdir. Bu ülkelerin ekonomileri, sanayi ürünlerinin ticaretine dayanmaya devam etmiştir. Ancak Ukrayna Savaşı ve onunla eş zamanlı olarak meydana gelen uluslararası gelişmeler, Avrupa'daki dengeleri tehlikeli bir biçimde altüst etmeye başlamıştır. Bu gelişmeler şu şekildedir:

1- Rusya'nın Ukrayna'yı İşgali: Rusya, 24 Şubat 2022 tarihinde Ukrayna'yı birden fazla cepheden işgal ederek başkent Kiev'in kapılarına dayanmıştır. Bunun üzerine Avrupa büyük bir sarsıntı yaşamış ve Rus "öcüsü" karşısında büyük bir korkuya kapılmıştır. Avrupa devletleri, Ukrayna'ya yardım etmek ve Rus işgaline karşı koymak amacıyla Biden yönetiminin liderliği altına girmeye razı olmuşlardır. Biden yönetimi ise, paniğe kapılan ve askerî zayıflıkları açığa çıkan Avrupa devletleri karşısında güçlü bir liderlik sergilemiştir. Amerika'nın Avrupa üzerindeki bu liderliği, Avrupa'nın daha önce bu kadar net görülmeyen askeri zayıflığının bir dışa vurumu olmuştur. Bu süreçte yayımlanan raporlar, Avrupa'nın askerî zayıflığının boyutlarını endişe verici biçimde ortaya koymaya başlamıştır. Nitekim İngiltere gibi büyük devletlerin bile yalnızca birkaç yüz tanka sahip olduğu ve hatta Ukrayna'ya destek olmak amacıyla müzelerindeki bazı askerî araç ve teçhizatı bile çıkarmaya başladıkları görülmüştür. Başka bir ifadeyle, Avrupa'nın geçmişte askerî teçhizat alanında yürüttüğü ticari faaliyetler, Avrupa devletlerinin derin askerî zayıflığının üzerini bir ölçüde bir örtü gibi örtüyordu. Ancak Avrupa devletleri Rusya'nın askerî tehdidiyle karşı karşıya kaldıklarında, bu zayıflık bütün çıplaklığıyla ortaya çıkmış, Amerika da Avrupa'nın içinde bulunduğu bu durumu onları peşinden sürüklemek için kullanmış ve onlardan Amerika'nın izlediği Çin karşıtı politikalarda Amerika'ya uymalarını istemiştir. Bunun üzerine Avrupa devletleri de Amerika'nın kendilerini Rus tehdidi karşısında yalnız bırakmaması için bu talebe boyun eğerek Amerika'nın Çin karşıtı politikalarını benimsemişlerdir!

2- Avrupa'nın Rus Enerji Kaynaklarıyla Bağlantısının Kesilmesi: Avrupa, Rusya'yı Ukrayna'yı işgalinden dolayı cezalandırmanın bir gereği olarak Rus enerji kaynaklarıyla olan bağlantısını kesmek zorunda kalmıştır. Nitekim Biden, 8 Şubat 2022 tarihinde, yani Rusya'nın Ukrayna'yı işgalinden hemen önce, Beyaz Saray'da Almanya Başbakanı Scholz ile düzenlediği basın toplantısında, Rus askerlerinin Ukrayna sınırını geçmesi hâlinde Almanya'ya yönelik Rus doğal gaz akışını keseceğini ve Kuzey Akım 2 (Nord Stream 2) doğal gaz boru hattını durduracağını taahhüt etmişti. Nitekim öyle de olmuştur; hatta Baltık Denizi'ndeki Kuzey Akım doğalgaz boru hatları havaya uçurulmuş, Avrupa devletleri ise Amerika'nın bu politikasına karşı çıkmaya cesaret edememişlerdir. Böylece bu devletler, Amerikan rüzgârının önünde oradan oraya savrulur hâle gelmişler ve uluslararası alandaki ağırlıklarını kaybetmeye başlamışlardır. Bu politikanın bir sonucu olarak Avrupa ülkeleri, sanayilerinin temel dayanaklarından biri olan ucuz Rus doğal gazından mahrum kalmışlardır. Avrupa hükümetleri, bir taraftan Rusya ile iletişime geçerek onu Ukrayna konusunda geri adım atmaya ikna etmeye çalışmak, diğer taraftan ise alternatif doğal gaz kaynakları aramak arasında gidip gelmişlerdir. Ancak sonunda, kendilerine dört katı fiyatla satılmaya başlanan Amerikan sıvılaştırılmış doğal gazına (LNG) bağımlı hâle gelmekten başka bir seçenek bulamamışlardır! Nitekim Fransa Cumhurbaşkanı Macron şöyle demiştir: "Amerikalı dostlarımıza dostluk ruhuyla şunu söylüyoruz: Siz harikasınız, bize doğal gaz sağlıyorsunuz. Ancak bu gaz için size dört katı fiyat ödeyemeyiz. Lütfen, dostluğumuz adına bunu yapmayın!" (07.10.2022 El-Hayat Washington) Böylelikle Avrupa, büyük bir enerji şokuyla karşı karşıya kalmıştır. "Gaz fiyatlarının 2022'den bu yana en yüksek seviyelerini görmesi ve doğal gaz stokların azalmasıyla birlikte krizin etkileri devlet bütçelerinden ve ekonomilerden sokaklara taşması, birçok Avrupa ülkesinde hayat pahalılığına karşı protesto dalgasını ateşlemiştir." (17.10. 2026 el-Arab el-Cedid)

Dördüncüsü: Böylece bu kriz, Avrupa sanayisinin belkemiğini derinden sarsmıştır: "Alman enerji devi Uniper, dün Cuma günü yaptığı açıklamada, Rusya'nın doğal gaz sevkiyatını azaltmasından bu yana her gün milyonlarca Avro zarara uğradığını açıkladı." (09.07.2022 El Cezire) "Wall Street Journal gazetesinde yayımlanan bir rapora göre, Avrupa enerji krizinin ve doğal gaz ile petrol fiyatlarındaki artışın ardından yaşanan yıllarca süren dalgalanmalar sonucunda enerji maliyetleri, Alman şirketlerinin karşı karşıya bulunduğu en büyük sorunlardan biri hâline gelmiştir. Bu baskılar nedeniyle şirketlerin yaklaşık üçte biri yatırım planlarını ertelemiştir. Şirketlerin beşte biri ise üretimlerini azaltmayı veya faaliyetlerinin bir bölümünü Almanya dışına taşımayı değerlendirmektedir. Bazı şirketler de bu adımları fiilen uygulamaya başlamıştır. (01.08.2026 El Arabiya) "Clash'ın haberine göre Almanya'daki muhalefet partisi Almanya için Alternatif'in (AfD) lideri Alice Weidel, Berlin'de düzenlediği basın toplantısında; Almanya fiilen iflas etmiş durumdadır. Almanya iflas etmiştir, ancak onlar size bunu söylemiyorlar." ifadelerini kullanmıştır. (07.09.2026 Rus İzvestiya gazetesi) "Fransa'da ise şirket iflasları 2025 yılında rekor seviyeye ulaşmıştır. Fransa Merkez Bankası'na göre, Aralık ayı itibarıyla son 12 ayda toplam iflas sayısı, 2024'e göre %3,5 artışla 68 bin 564'e yükselmiştir." (06.02. 2026 el-Arab el-Cedid) "İngiltere ekonomisi de üretim ve tüketim sektörlerinin tamamını bitap düşüren bir dizi yapısal ve birikmiş krizle karşı karşıyadır. Bu krizler, İngiltere ekonomisini tarihinin en ağır ekonomik bunalımlarından biriyle karşı karşıya bırakmıştır." (19.10.2026 El-Kahire El-İhbâriyye)

Beşincisi: Trump Yönetiminin Gümrük Vergisi Politikaları: ABD Başkanı Trump, ikinci başkanlık dönemine dünyanın büyük bölümünü hedef alan ve yüksek gümrük vergileri öngören sert bir kampanyayla başlamıştır. Bu politikadan Avrupalı müttefiklerini de muaf tutmamış, onlara da yüksek gümrük vergileri uygulamıştır. Ardından uyguladığı politikaların sonuçlarıyla övünerek şöyle demiştir: "ABD Başkanı Donald Trump, yönetiminin uyguladığı gümrük vergileri nedeniyle otomobil üreticilerinin, Almanya ve Japonya dâhil olmak üzere çeşitli ülkelerdeki üretim tesislerini Amerika Birleşik Devletleri'ne taşıdıklarını açıkladı." (14.10.2026 El Arabiya) Amerika ayrıca Avrupa sanayisini kendi topraklarına çekmek ve Avrupa'yı, özellikle teknoloji şirketleri olmak üzere Avrupa'da faaliyet gösteren Amerikan şirketlerinin kazançlarından mahrum bırakmak amacıyla çeşitli yasalar kabul etmiştir. Bunun üzerine Avrupa şirketleri de bir taraftan yüksek enerji

fiyatlarından, diğer taraftan ise Trump'ın Amerika'ya yaptıkları ihracata uyguladığı gümrük vergilerinden kaçmaya ve Amerika'da kendilerine yeni üretim hatları kurmaya başlamışlardır. "ABD Başkanı Donald Trump, cumartesi günü yaptığı açıklamada, Alman Volkswagen Grubu'nun Georgia eyaletinde yeni bir Audi otomobil fabrikası kurmayı kabul ettiğini duyurdu. Trump, söz konusu yatırımın 4,2 milyar dolar değerinde olduğunu belirtti. Trump, gümrük vergilerine dayalı politikasını savunarak bu politikanın sanayi yatırımlarının Amerika Birleşik Devletleri'ne çekilmesine katkı sağladığını ifade etti." (25.10.2026 Şarku'l Avsat) Diğer taraftan Amerikan şirketleri de Avrupa'da elde ettikleri kârları Amerika'ya aktarmaya ve yeni vergi teşviklerinden yararlanmak amacıyla bu kazançları Amerika içerisinde kaydetmeye başlamışlardır. Amerikan Kongresi'nin 2022 yılında kabul ettiği Enflasyonu Düşürme Yasası (Inflation Reduction Act) bu vergi teşviklerine bir örnektir. Bu Amerikan şirketleri, sanki Avrupa'nın nimetlerinden beslenerek onun kaynaklarını tüketmişe benziyor. Bu şirketler Avrupa'daki faaliyetlerinden elde ettikleri vergi gelirlerini de Avrupa hükümetlerine bırakmamışlardır. Bunun sonucunda Avrupa'nın ekonomik kaynakları giderek kurumuş, ekonomileri de zayıflamıştır. Nitekim Alman Deutsche Welle tarafından 25 Ekim 2026 tarihinde yayımlanan bir raporda, söz konusu kâr transferlerinin Avrupa ülkelerinin kamu bütçelerinde yol açtığı kayıplara ilişkin şu değerlendirmeye yer verilmiştir: "Bu transferler sonucunda Avrupa'daki kamu bütçeleri en az 86,4 milyar Euro tutarında vergi gelirinden mahrum kalmıştır."

Altıncısı: Trump Yönetiminin Avrupa'yı Koruma Sorumluluğundan Kaçınması: Trump yönetiminin işbaşına gelmesiyle birlikte ABD Başkanı, Avrupalı müttefiklerine sırt çevirmeye ve onlardan daha fazla askerî harcama talep etmeye başlamıştır. Avrupa da Ukrayna Savaşı nedeniyle Amerika ile ilişkilerinde ne büyük bir çıkmaz içine düştüğünü fark etmiştir. Zira Trump yönetiminin Rusya'ya göz kırpması ve onunla flört etmesi, Avrupa devletlerinin Ukrayna sahasında tek başlarına kalma tehlikesini doğurmuştur. Öte yandan Trump, küstah bir şekilde Avrupa devletlerinden Ukrayna'ya verilen desteğin faturasını ödemelerini istemiştir. Avrupa'nın askerî sanayisi Ukrayna cephesinin ihtiyaçlarını karşılayabilecek kapasitede olmadığı için de Ukrayna'nın Rus saldırıları karşısında direnmeye devam edebilmesi, Amerikan askerî sanayi kompleksine bağımlı kalmayı zorunlu hâle getirmiştir. Başkan Trump ise hem kendi halkı hem de Rusya önünde, yönetiminin Ukrayna'ya sağladığı askerî yardımları durdurduğunu, sadece Avrupa'ya silah ve mühimmat sattığını ve bunları Ukrayna'ya nakletme serbestisini onlara bıraktığını söyleyerek övünmüştür! Bu durum, Avrupa devletlerinin karşı karşıya bulunduğu krizleri daha da derinleştirmiştir. Avrupalılar, müttefikleri Amerika'nın Ukrayna'yı kaderine terk ettiğini görmüşler ve Rus tehdidi karşısında kendi güvenliklerinin bizzat kendileri tarafından sağlanması gerektiği kanaatine varmışlardır. Öncesinde ise Avrupa devletleri, Rusya'nın Ukrayna'yı işgal etmesinin ardından daha önce kendi halklarının refahına ayrılan kaynaklardan yüz milyarlarca Avro kesinti yaparak bunları ordularına, Amerikan silahlarının satın alınmasına ve kendi askerî sanayi altyapılarının geliştirilmesine tahsis etmişlerdi. Trump'ın Avrupa'ya sağlanan güvenlik garantilerini sorgulamaya başlamasının ardından ise Avrupa devletleri hem Ukrayna'ya verdikleri destek hem de Rus tehdidi karşısında kendi güvenliklerini nasıl sağlayacakları konusunda ne yapacaklarını bilemez hâle gelmişlerdir.

Yedincisi: Amerika'nın İran Savaşı: ABD Başkanı Trump, 2026 yılının başlarında Yahudi varlığıyla birlikte İran'a karşı savaş açmıştır, Avrupa devletlerinden de aşağılayıcı bir üslupla bu savaşa katılmalarını talep etmiştir. Ancak Avrupa devletleri, kendilerine danışılmadan başlatılan bir savaşa katılmayı kabul etmemişlerdir. Bunun üzerine ABD Başkanı, Avrupa devletlerine yönelik tehdidini daha da artırmış, Avrupa devletlerinin Amerika'nın zor zamanlarında yanında yer almayıp ona fayda sağlamayacaklarsa o zaman Amerika'nın neden onları savunması gerektiğini ve bu faydasız devletlerle neden ittifak kurduğunu sorgulamaya başlamıştır. İran'ın Hürmüz Boğazı'nı kapatması ve Körfez petrolünün sevkiyatının kesilmesi Trump için bulunmaz bir nimet olmuş, bununla hem Çin'in hem de Avrupa'nın başını ezmeye çalışmıştır. Diğer taraftan ise Amerika'nın Körfez petrolünü ithal etmediğini ve petrol sevkiyatının kesilmesinden etkilenmediğini söyleyerek de övünmekten geri kalmamıştır: "ABD Başkanı Donald Trump, Hürmüz Boğazı'nın her zaman

açık tutulması gerektiğini belirtti. Trump, petrol taşımacılığında bu boğaza bağımlı olan ülkelerin, boğazın savunulmasına katılmak ve güvenliğini sağlamak için mücadele etmekle yükümlü olduklarını vurguladı. Ayrıca Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü'nü (NATO) ve Çin'i, boğazın yeniden açılması ve buradaki deniz ulaşımının güvenliğinin sağlanmasına yönelik çabalara katkıda bulunmaya çağırdı. Trump, Amerika Birleşik Devletleri'nin Hürmüz Boğazı'ndan hiçbir kazanç elde etmediğini de sözlerine ekledi." (19.03.2026 el Cezire) Fransız Jacques Delors Enstitüsü'nün 28 Nisan 2026 tarihli ilk değerlendirmesine göre Hürmüz Boğazı'nın kapatılması nedeniyle petrol fiyatlarında meydana gelen artış, Avrupa ülkelerinin ekonomilerinde ağır kayıplara yol açmıştır. Nitekim boğazın kapalı kaldığı ilk iki ay içerisinde Avrupa ekonomilerinin uğradığı kayıplar 39,6 milyar Avro'ya ulaşmıştır. "Avrupa Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen, Hürmüz Boğazı'ndaki krizin başlamasından bu yana Avrupa Birliği'nin ithal ettiği fosil yakıtlar için 90 milyar Avro ilave ödeme yaptığını açıkladı." (16.09.2026 Arabi 48) Bütün bunlara ek olarak Avrupa'daki petrol rafinerileri de ağır krizlerle karşı karşıya kalmıştır. Zira Ukrayna Savaşı nedeniyle Rusya'dan gelen dizel yakıt sevkiyatının kesilmesi ve İran'a karşı başlatılan savaşın ardından Arap ülkeleri ile Hindistan'dan sağlanan dizel yakıtın da kesintiye uğraması, Avrupa petrol rafinerilerinin içinde bulunduğu krizleri daha da derinleştirmiştir.

Sekizincisi: Bütün bu ağır ve kesintisiz darbelerin etkisi altında Fransa ve diğer Avrupa devletleri, dünyanın bazı bölgelerinde hâlâ donör/yardım eden ülke imajı sergileseler de, ekonomik olarak gemileri su almaktadır. Ekonomilerinin içine sürüklendiği bu durum, söz konusu devletlerin uluslararası alandaki konumlarını da her geçen gün aşındırmaktadır. Böylece Avrupa ülkelerinin, kendi halklarının refahı için harcayabilecekleri kaynaklar giderek azalmaktadır. Zira bu devletler, bir taraftan enerji fiyatlarındaki büyük artış dalgasıyla, diğer taraftan şirket iflaslarındaki artış ve bunun sonucunda ortaya çıkan işsizlik dalgasıyla karşı karşıyadır. Bunlardan daha büyük bir başka dalga ise Amerika'nın Avrupa devletlerini artırmaya zorladığı askerî harcamalardır. Amerika bu devletleri harcamaya zorlamakta, harcamalarında isteksiz davrandıklarında ise onları azarlamaktadır. Bütün bu koşullar altında, hükümetlerin halklarına onlarca yıldır alışmış oldukları refah düzeyini sağlayabilecek büyük miktardaki kaynakları ayıramamaları karşısında protestoların patlak vermesi, sağa yönelişin artması ve gösterilerin şiddet olaylarına dönüşmesi kaçınılmaz bir manzara hâlini almıştır. Ekonomik gücün kaybedilmesi ve sağcı milliyetçi akımların yükselişiyle birlikte toplum içerisindeki siyasi çatışmalar da belirginleşmektedir. Protestoların ortaya çıkması, kışkırtılması ve çeşitli çevreler tarafından istismar edilmesi, bir taraftan bu gösterilerin şiddet olaylarına dönüşmesine yol açarken diğer taraftan da bunların geçmiş yıllarda yaşandığı gibi geçici olaylar olmaktan ziyade birbirini takip eden ve süreklilik arz eden bir protesto dalgası olduğunu düşündürmektedir. Dolayısıyla Fransa'da ve diğer Avrupa ülkelerinde yaşanan bu protestolar, Avrupa'nın gerçek bir zayıflık içerisinde bulunduğunu ortaya koymaktadır. Avrupa hükümetlerinin çabaları ise bu zayıflamayı durdurmakta başarılı olamamıştır. Bilakis bu zayıflık; ideolojik başarısızlık, siyasi başarısızlık, Amerika'nın sürekli olarak gerçekleştirdiği ekonomik darbeler ve Çin'in rekabeti nedeniyle giderek daha da derinleşmektedir. Başka bir ifadeyle, Avrupa'nın onlarca yıldır zihinlerde yer etmiş olan alışılmış görüntüsü, son birkaç yıl içerisinde hızla değişmeye başlamış ve yerini gerçek bir yaşlılık ve çöküş çehresine bırakmıştır. Avrupa, giderek yaşlılığının gerçek yüzüne yaklaşmaktadır. Yani Avrupa her geçen gün daha da zayıflamakta ve içinde bulunduğu krizler öngörülebilir gelecekte daha da ağırlaşabilecek gibi görünmektedir.

Dokuzuncusu: Böylece günümüz dünyasına, kendi kötü çıkarlarını her türlü değerin üzerinde tutan kâfir, fasık ve zalim devletler liderlik etmektedir... Bu devletler, hayır olarak gördükleri uğruna değil, bizzat ürettikleri bir kötülük uğruna müttefiklerine karşı tutumlarını bile bir saatten diğerine değiştirmektedirler... Âdeta asr-ı cahiliyeyi yeniden hortlatmışlar, hatta cahiliyeden bile daha kötü bir noktaya varmışlardır! Ancak tıpkı geçmişte Fars ve Rum devletlerinin hâkimiyetlerine son verilip yeryüzünün İslam'ın nuruyla aydınlandığı gibi, Allah'ın izniyle yeryüzü yeniden İslam'ın nuruyla aydınlanacaktır... Müslim'in, Sahih'inde şöyle rivayet etmiştir: "Ebû'r-Rebî el-Atekî ve Kuteybe bin Saîd bize rivayet ettiler. Her ikisi de Hammâd bin

Zeyd'den rivayet etmiştir. Lafız Kuteybe'ye aittir. Hammâd, Eyyûb'dan; o, Ebû Kilâbe'den; o, Ebû Esmâ'dan; o da Sevbân'dan rivayet etmiştir. Sevbân şöyle demiştir: Rasulullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

إِنَّ اللهَ زَوَى لِي الْأَرْضَ، فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا، وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَبْلُغُ مُلْكُهَا مَا زُوِيَ لِي مِنْهَا ***"Allah, yeryüzünü benim için dürüp topladı, ben de doğusunu da batısını da gördüm. Ümmetimin mülkü, bana gösterilen yerlere kadar uzanacaktır."*** İçinde yaşadığımız bu ceberut saltanatın ardından Raşidi Hilafet yeniden kurulacak; önce Kaviyy ve Aziz olan Allah'ın izniyle, sonra da Hizb-ut Tahrir'li dürüst dava erlerinin yardımıyla dünyanın dört bir yanına hayrı yayacaktır. Ahmed'in Müsnedi'nde Huzeyfe'den rivayet ettiğine göre Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

" ثُمَّ تَكُونُ مُلْكاً جَبْرِيَّةً فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ ثُمَّ سَكَتَ ***"Daha sonra ceberut bir saltanat olacaktır. O da Allah'ın dilediği kadar devam edecektir. Ardından Allah dilediği zaman onu ortadan kaldıracaktır. Sonra, nübüvvet metodu üzere Hilafet olacaktır. Sonra da sustu***" Kalplerinde ve akıllarında hastalık bulunanların

غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ **"Bunları dinleri aldattı"** [Enfal 49] sözleri bu hakikatlere hiçbir zarar veremez. Zira onların benzerleri de Rasulullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in İslam'ın hâkimiyetinin Fars ve Rum beldelerine kadar ulaşacağını müjdelediğinde aynı sözleri söylemişlerdi... Nitekim Hicrî 807 yılında vefat eden Ebü'l-Hasan Nûreddin el-Heysemî'nin Mecmau'z-Zevâid adlı eserinde şöyle geçmektedir:

ثُمَّ مَشَوْا إِلَى الْخَنْدَقِ، فَقَالَ رسول الله ﷺ: «اذْهَبُوا بِنَا إِلَى سَلْمَانَ، وَإِذَا صَخْرَةٌ بَيْنَ يَدَيْهِ قَدْ ضَعُفَ عَنْهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِأَصْحَابِهِ: دَعُونِي فَأَكُونَ أَوَّلَ مَنْ ضَرَبَهَا، فَقَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، فَضَرَبَهَا فَوَقَعَتْ فِلْقَةٌ ثُلُثِهَا، فَقَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، قُصُورُ الرُّومِ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ، ثُمَّ ضَرَبَ أُخْرَى فَوَقَعَتْ فِلْقَةٌ، فَقَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ قُصُورُ فَارِسَ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ

"Sonra hendeğe doğru yürüdüler. Rasulullah SallAllahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: 'Haydi, Selman'ın yanına gidelim.' Selman'ın önünde, kırmakta zorlandığı büyük bir kaya bulunuyordu. Bunun üzerine Nebi SallAllahu Aleyhi ve Sellem ashabına şöyle buyurdu: 'Bırakın, ona ilk darbeyi ben vurayım.' Ardından 'Bismillah' diyerek kayaya vurdu ve kayanın üçte biri parçalandı. Bunun üzerine şöyle buyurdu: 'Allahu Ekber! Kâbe'nin Rabbine yemin olsun ki Rum'un sarayları!' Sonra kayaya ikinci bir darbe vurdu ve kayadan bir parça daha koptu. Bunun üzerine şöyle buyurdu: 'Allahu Ekber! Kâbe'nin Rabbine yemin olsun ki Fars'ın sarayları!' Bunun üzerine münafıklar "Biz kendimizi korumak için hendek kazmakla meşgulüz, o ise bize Fars ve Rum saraylarını vaat ediyor!' dediler" Bu rivayeti Taberani nakletmiştir. Abdullah bin Ahmed bin Hanbel ve Nuaym el-Anberî dışındaki ravileri Sahih'in ravileridir. Söz konusu iki ravi de güvenilir kimselerdir." İşte münafıkların bütün bu sözlerine rağmen vaat edilenler gerçekleşmiştir. Çünkü Sadık ve Masdûk olan Rasulullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in sözü gerçektir.

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى * إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى **"O, arzusuna göre de konuşmaz. Onun konuşması ancak, bildirilen bir vahy iledir."** [Necm 3-4] Dolayısıyla Hilafet yeniden geri dönecek ve İslam, Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'nın Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* için dürüp topladığı yerlere kadar ulaşacaktır.

وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ * بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ **"O gün Allah'ın zafer vermesiyle müminler sevinecektir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir."** [Rum 4-6]

H.22 Cumâ'l Ûlâ 1448
M.02 Kasım 2026